

Kincsünk: a téli Hargita

A Hargita a Székelyföld teteje, a magyarok által lakott hegységek legmagasabbika. Erdői, borvizei, gyümölcssei, havasi legelői ezreknek nyújtanak megélhetést, tíz és százezreknek felüdülést, kikapcsolódást, gyógyulást. Nyaranta most is egyre többen keresik fel Magyarországról és még távolabbi országokból is, mert itt a gyönyörű táj, a remek levegő és a jó étel-ital őszinte vendégszeretettel, no meg kedvező árakkal párosul. De be kell látnunk, hogy nyáron a hegységeknél sokkal több látogatót vonzanak a vizek, elsősorban a tengerek. Jóval több látogató jönne azonban a Hargita vidékére télen, 5-6 hónapban, ha itt is kiépülne az, ami a világ annyi hegyvidékét milliós idegenforgalmi célponttá tette.

A világhódító útjára jó száz évvel ezelőtt Norvégiából elindult sísport a testkultúra sokak szerint leghasznosabb, és mindenképp legélvezetesebb formája. Skandináviában és Nyugat-Európában (nemcsak az alpesi országokban) az iskolásokat külön sí-szünidőben tanítják meg erre a sportágra, mivel ez az egészség megőrzésének egyik legjobb eszköze, a téli napfény és tiszta levegő minden gyógyszernél többet ér. A sísport éppen ezért vált világszerte komoly és jövedelmező iparággá. Infrastruktúrájának kiépítése - sípályák, felvonók, hóágyúk, szálláshelyek, vendéglők – azonban elengedhetetlen előfeltétele a sok ezer vendég megnyerésének. Az elmúlt hatvan évben a fejlett országokban a 800-1000 m fölötti hegységekben a téli üdülőhelyek, síközpontok sokasága jött létre, ezeket milliók keresik fel több napos, hetes üdülésre. Hargita megye vezetői ráébredtek, hogy a Hargita hegység ugyancsak alkalmas arra, hogy a sísport egyik komoly bázisává váljék, kiépítése esetén a téli idegenforgalom jelentősen meg fogja haladni a nyárit, és ebből a megye települései, egész lakossága munkaalkalmakra és komoly haszonra tehet szert.

Filmeken, képeken nézve irigyeljük az osztrák falvakat szép házaikért, tisztaságukért, és a látható jólétért. Száz évvel ezelőtt lakóik szegényebbek voltak, rosszabbul éltek, mint az Alföldön a magyar parasztok. De ráéreztek az idegenforgalomra, kivált a „fehér arany”-ra, a hóra. A tulajdonviszonyok ott is bonyolultak voltak, az erdőknek, legelőknek sok tulajdonosa volt. Az állam és a helyi tulajdonosok azonban összefogtak és sípályákat, majd sífelvonókat építettek, ahol csak a fizikai feltételek ezt lehetővé tették, miközben az ott lakók jelentős része megőrizte hagyományos életmódját, megtartotta állatait, vendégeit részben saját termékeikkel tartja jól. A sok Bauerhof, Gasthof, Ferienwohnung telente megtelik vendégekkel, ezek többsége nem hétvégi turista, hanem több napra, egy hétre érkezik, hogy élvezze a tél szépségeit, az aktív pihenést, a testmozgást.

A Hargita ezer méter fölötti lejtőin és hegycsúcsain még az utóbbi évek enyhébb telein is december elejétől áprilisig egyre vastagabb a hótakaró, lavinaveszélytől viszont – az Alpokkal ellentétben – itt nem kell tartani. A havasi rétek, legelők adva vannak, csak a hegycsúcsokat övező erdőkben kell egy kis területen

kivágni a fákat, hogy néhány sípályát hozzunk létre. Hazai és külföldi szakemberek, tapasztalt sportolók elkészítettek egy nagyszabású tervet a Hargita négy évszakos, de elsődlegesen téli idegenforgalmi kiaknázásához. Ez két, egymással szorosan összefüggő szakaszból áll. Az első lépcső a már meglévő két sítérület (Hargitafürdő és a Madarasi Hargita környéke) rövid pályáinak meghosszabbítása és bővítése, hogy a hosszú és változatos pályákkal rendelkező külföldi sportközpontokhoz mérhető legyenek. Ezzel egyidejűleg meg kellene valósítani a Hargita keleti oldalán található települések (Csíkmadaras, Csíkrákos, Madéfalva, Csicsó, Tusnád) által már megálmodott, nem egy esetben meg is tervezett, felvonóval ellátott sípályáit. Ezzel máris vonzó üdülőhelyek jönnének létre, megsokszorozva a téli látogatók számát. (A felvonók persze nyáron is működtethetők, és vonzzák is a turistákat, sőt kerékpárok szállítására is alkalmasak.) Elengedhetetlen azonban egy második szakasz, a különálló síközpontok összekötése néhány sífelvonó és sípálya révén. A négy hargitai csúcs és az alattuk található települések így egy olyan sí-régiót alkotnának, amely nemzetközi szinten is versenyképes Bulgária és Szlovákia kiépített, illetve most rohamosan épülő síközpontjaival, és a látogatók tízezreit vonzaná. Megfelelő autóbuszjáratokkal és vasúttal Magyarországhoz is közelebb lenne, mint Tirol, nem is beszélve a Francia-Alpokról, ahová pedig sokan utaznak.

Az Európai Unióban külön pénzügyi alapokból támogatják azokat a beruházásokat, amelyek a hegyvidéki népesség foglalkoztatottsági és jövedelemszerzői viszonyait javítják, egyben pedig a társadalmat is egészségesebbé teszik a sportolás révén. Ehhez kell a jól kidolgozott terv, a helyi és az országos kormányzat akarata, és persze a helyi lakosság, nem utolsósorban a közbirtokosságok támogatása. Ha a Hargita jobban kiépül, ha a téli sporttevékenység jobban elterjed, még jobban fog virágozni a falusi turizmus, ettől javul a térség szociális helyzete, több lesz a munkaalkalom, növekednek a helyi adók, jobban kiépíthető a helyi infrastruktúra. Ezért a Hargita kiépítése nem csupán a sportolók és általában az ifjúság javát szolgálja, hanem a Székelyföld szebb jövőjét is.

Jeszenszky Géza

az Antall-kormány külügyminisztere, korábban Washingtonban, jelenleg Oslóban nagykövet, vizsgázott sí-oktató